

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 13Co/4/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8117220885
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Baran
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8117220885.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Barana a členov senátu JUDr. Daniely Babinovej a JUDr. Mariany Muránskej v spore žalobkyne R. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom R. XX, XXX XX S., právne zastúpená advokátom JUDr. Michal Michalovčík, so sídlom Makovická 768/20, 089 01 Svidník, proti žalovanému Endepro, s.r.o. v likvidácii, so sídlom Ružinovská 42, 821 01 Bratislava, IČO: 35 805 731, právne zastúpený advokátskou kanceláriou RR Legal Corp, s.r.o., so sídlom Humenské námestie 4, 851 07 Bratislava, IČO: 46 789 634, o určenie neprijateľných zmluvných podmienok a o vydanie bezdôvodného obohatenia, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov, č.k. 32Csp/118/2017-149 zo dňa 20. júla 2018, takto jednohlasne rozhodol

rozhodol:

I. P o t v r d z u j e rozsudok.

II. Žalobkyňa má nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100% voči žalovanému.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že: „I. Žalovaný je povinný vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie vo výške 327,05 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z tejto sumy od 11.10.2017 do zaplatenia v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Určuje, že zmluvná podmienka predstavujúca povinnosť spotrebiteľa zaplatiť poplatok za garantovanú službu pevnou sumou 265,35 EUR uvedenom v bode 4. T. o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX bod 4. v znení „Za poplatok za garantovanú službu sa S. zaväzuje pre Zákazníka zabezpečovať nasledovné:

- službu prevencie kumulácie neuhradených splátok prostredníctvom telefonického upozornenia a/alebo listového upozornenia na omeškanie s uhradením sumy splatnej podľa tejto Zmluvy,
- podporu prostredníctvom zákaznickej telefonickej linky XXXXXXXXXX a kontaktných centier na pobočkách S., ktoré sú Zákazníkovi k dispozícii v úradných hodinách uvedených na webovom sídle www.provident.sk, a to v súvislosti s poskytovaním informácií o úvere a právach a povinnostiach Zákazníka podľa tejto Zmluvy, službu vyhotovenia duplikátov dokumentov v súvislosti so Zmluvou v prípade ich straty alebo poškodenia,
- službu poskytnutia karty splátok Zákazníkovi, ako pomôcku na vedenie záznamov o platbách podľa tejto Zmluvy,
- na základe písomnej žiadosti Zákazníka, ktorý je v omeškaní s úhradou sumy splatnej podľa tejto Zmluvy najmenej štyri týždne, sa S. zaväzuje akceptovať splácanie tejto sumy v osobitných splátkach, rozdelených najviac na obdobie štyroch týždňov a zároveň si neuplatniť vo vzťahu k takejto splatnej sume právo na odstúpenie od Zmluvy alebo na úroky z omeškania podľa čl. 10.“je neprijateľná a z toho dôvodu neplatná.

III. Určuje, že zmluvná podmienka v zmluve o zabezpečení splátok úveru č. XXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX v bode 1.2 v znení: „Zákazník sa zaväzuje, že za poskytnutie služby podľa odseku 1 zaplatí Poskytovateľovi celkovú odmenu vo výške 595 EUR. Zákazník sa zaväzuje splácať túto odmenu v 100 pravidelných splátkach a to v 99 týždenných splátkach (okrem poslednej splátky) vo výške 5,95 Eur a poslednú splátku vo výške 5,95 Eur počas doby splácania spotrebiteľského úveru uvedenej v zmluve o spotrebiteľskom úvere.“ je neprijateľná a z toho dôvodu neplatná.

IV. Žalobkyňa má nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100%, o ktorých výške bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

2. Rozhodnutie právne odôvodnil § 3 ods. 1, § 39, § 52 ods. 1 - 4, § 53 ods. 1 - 3, 5, § 451 ods. 1, 2, § 458 ods. 1, § 517 ods. 1, § 563 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov, § 1 ods. 2, § 2 písm. a), b), d), g), § 9 ods. 1, 2, § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, § 298 ods. 1, 2, § 251, § 255 ods. 1, 2, § 262 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, čl. 6 bod 1 Smernice Rady 93/13/EHS z 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

3. Vychádzal zo zistenia, že dňa 14.04.2013 bola medzi žalobkyňou a žalovaným uzatvorená Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej žalovaný poskytol žalobkyňi spotrebiteľský úver vo výške 1.000,- Eur. Celková čiastka, ktorú bola žalobkyňa ako spotrebiteľka povinná zaplatiť predstavovala sumu 1.503,05 Eur. Žalobkyňa sa zaviazala splatiť dlžnú sumu v 100 týždenných splátkach, osobne, v ktorejkoľvek banke alebo pobočke banky vkladom na účet S.. Žalobkyňa zároveň potvrdila prevzatie celej čiastky úveru v hotovosti. Rubová strana zmluvy obsahuje bez jej bližšieho vysvetlenia, či ide o všeobecné obchodné podmienky alebo iné podmienky, v bode 4 objasnenie poplatku za garantovanú službu. Dňa 14.04.2013 strany spolu uzavreli aj Zmluvu o zabezpečení splátok úveru, na základe ktorej sa žalovaný zaviazal, že žalobkyňi za odmenu bude počas platnosti zmluvy pravidelne poskytovať službu spočívajúcu v prevzatí peňažnej hotovosti určenej na úhradu splátky spotrebiteľského úveru, a to v jej bezodkladnom použití na účely úhrady splátky spotrebiteľského úveru. Žalobkyňa sa zaviazala, že za poskytnutie tejto služby zaplatí poskytovateľovi celkovú odmenu vo výške 595,- Eur v 100 pravidelných splátkach. Z výpisu karty splátok vyplýva, že žalobkyňa uhradila na úvere sumu vo výške 1.287,05 Eur a vkladom na účet sumu 40,- Eur, teda spolu sumu 1.327,05 Eur. Uvedená skutočnosť vyplýva aj zo zhodných skutkových tvrdení strán sporu.

4. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že strany sporu uzatvorili zmluvu, ktorú je nutné vzhľadom na charakter zmluvných strán považovať za zmluvu spotrebiteľskú. Z formy obsahu zmluvy je zrejmé, že sa jedná o tzv. formulárovú zmluvu, ktorej formulár mal žalovaný už pripravený vopred, vypísali sa do nej iba konkrétne údaje týkajúce sa žalobkyne a výšky poskytnutého úveru. Žalobkyňa obsah zmluvy nemohla podstatne ovplyvniť.

5. Súčasne so zmluvou bola uzatvorená aj Zmluva o zabezpečení splátok úveru, ktorá síce formálne predstavuje samostatnú zmluvu, ale z pohľadu posúdenia neprijateľnej zmluvnej podmienky a vylúčenia súdnej kontroly je potrebné prijať logický záver o tom, že aj v tomto prípade súdna kontrola nemôže byť vylúčená. Ide o akcesorickú zmluvu nadväzujúcu na úverovú zmluvu, keďže jej obsahom je len spôsob splácania dohodnutého úveru. Vznik zmluvy o zabezpečení splátok úveru je podmienený vznikom zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ide o doplnkovú službu súvisiacu so spotrebiteľským úverom. Z toho dôvodu odplata za službu, ktorá bola predmetom zmluvy o zabezpečení splátok úveru - vyberanie splátok úveru za odmenu vo výške vyššej ako 50% samotného poskytnutého úveru, mala byť preto podľa názoru súdu zahrnutá do celkových nákladov spotrebiteľa, a teda aj ročnej percentuálnej miery nákladov. Súd ďalej zistil, že v zmluve absentuje správne uvedenie celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť a termín splatnosti poslednej splátky. Z uvedeného dôvodu súd považoval zmluvu o spotrebiteľskom úvere za bezúročnú a bez poplatkov. Žalovanému tak vznikol len nárok na vrátenie istiny úveru. Vzhľadom k tomu, že žalobkyňa uhradila žalovanému sumu 1.327,05 Eur a úver bol vo výške 1.000,- Eur, súd uložil žalovanému vydať bezdôvodné obohatenie vo výške 327,05 Eur. Na základe zákonných ustanovení priznal žalobkyňi úrok z omeškania v zákonnej výške 5% ročne z dlžnej sumy, a to od 11.10.2017, kedy je žalovaný v omeškaní.

6. Súd sa ďalej stotožnil s vyjadrením žalobkyne, že poplatok za garantovanú službu je neakceptovateľný a odporuje dobrým mravom. Súd považoval uvedenú zmluvnú podmienku za neprijateľnú, lebo na počiatku zmluvného vzťahu nie je vôbec zrejmé, či k poskytnutiu čo i len jednej z uvedených služieb aj reálne dôjde. Navyše stanovením paušálnej výšky poplatku sa žalovaný snaží obísť prípadnú požiadavku presne vyčíslieť náklady vzniknuté s poskytnutím tej-ktorej služby. Súd je preto toho názoru, že poplatok za garantovanú službu spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a preto je neprijateľný. Pokiaľ ide o zmluvu o zabezpečení splátok úveru a v nej dohodnutú odmenu, súd poukazuje na to, tak ako bolo uvedené vyššie, že ide o plnenie za doplnkovú službu, ktorou žalovaný prostredníctvom svojich zástupcov hotovostne inkasuje splátky spotrebiteľského úveru. Z materiálneho hľadiska ide o platbu spojenú s poskytnutím spotrebiteľského úveru a predstavuje poplatok. Ak odmena za zabezpečenie splátok úveru podstatne a v rozpore s akoukoľvek logikou, neprimerane prevyšuje náklad na doplnkovú službu, ktorej plneniu korešponduje, ide o exces pri používaní inštitútu poplatku.

7. O trovách konania rozhodol tak, že žalobkyňa bola v konaní úspešná v plnom rozsahu, preto má nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100%.

8. Proti rozsudku podal odvolanie žalovaný v celom rozsahu. Odvolanie právne odôvodnil ust. § 365 ods. písm. b), d), f) a h) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“). Uviedol, že preventívne vznáša námietku premlčania, nakoľko má za to, že nárok žalobkyne bol čiastočne premlčaný v subjektívnej dvojročnej premlčacej lehote, ktorá začala plynúť pre každú splátku úrokov a poplatkov samostatne momentom jej zaplatenia žalobkyňou a premlčanie sa tak vzťahuje na všetky splátky poplatkov a úrokov zaplatené žalobkyňou do 15.09.2015. Ďalej namietal záver súdu prvej inštancie, že zmluva neobsahuje všetky zákonné náležitosti. Podľa jeho názoru zmluva dostatočne určitým a aj zrozumiteľným spôsobom definuje konečný termín splatnosti úveru. Uviedol, že v prípade jednotlivých splátok bola určujúcim údajom lehota definovaná cez počítanie časovej jednotky - týždňa. Dal do pozornosti zákon č. 129/2010 Z. z, ktorý výslovne používa aj pojem dátum, avšak v posudzovanej náležitosti používa iný pojem (pojem termín), čím je zrejmé, že zákonodarca pripustil aj iný spôsob konečného vyjadrenia končného termínu splatnosti, čo priamo potvrdil aj Súdny dvor Európskej únie v rozsudku vo veci C-42/15 zo dňa 09.11.2016. V nadväznosti na uvedené konštatoval, že súd prvej inštancie sa tak relevantne nevysporiadal so žiadnym z argumentov žalovaného z predchádzajúcich vyjadrení, hoci je to pre posúdenie veci zásadné. Ďalej trval na tom, že v prípade služieb zo zmluvy o zabezpečení splátok išlo o riadne služby, ktoré poskytoval žalobkyňi na základe jej slobodného rozhodnutia a záujmu. Žalobkyňi tak nič nebránilo v jej zmluvnej voľnosti túto zmluvu neuzavrieť a teda splácať úver iným spôsobom. Podľa jeho názoru malo byť v súdnom konaní bez pochybností preukázané, že zmluva o zabezpečení splátok úveru bola nevyhnutnou podmienkou pre získanie úveru na to, aby mohla byť následne súdom označená za nekalú obchodnú praktiku. Súd sa aj bez akéhokoľvek kritického zhodnotenia záverov dokazovania stotožnil s názorom žalobkyne, podľa ktorého žalovaný uvádzal nesprávnu RPMN. Mal za to, že súd dospel k nesprávnym záverom. Namietal, že súd porušil aj zásadu uvedenú v čl. 10 ods. 4 C.s.p.. Uviedol, že postupom súdu prvej inštancie bolo žalovanému odňaté právo na spravodlivý proces aj z dôvodu nedostatočného zdôvodnenia rozsudku. Navrhol, aby odvolací súd zmenil rozhodnutie v rozsahu I., II. a III. výroku tak, že žalobu zamietá, vo výroku IV. zmenil rozsudok tak, že žalovanému prizná voči žalobkyňi náhradu trov odvolacieho konania vo výške 100% a tiež prizná žalovanému náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%, eventuálne, aby napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

9. Žalobkyňa sa k odvolaniu vyjadrila tak, že v prípade námietky premlčania ide o hmotnoprávnu námietku prezentovanú ako procesná obrana a jej aplikácia je v zmysle § 366 písm. d) C.s.p. vylúčená. Uviedla, že je toho názoru, že údaj o konečnej splatnosti musí byť v zmluve uvedený výslovne, nemožno ho vyvodzovať z ďalších zmluvných náležitostí. Ďalej dôrazne namietala účelové tvrdenia žalovaného o jej slobodnom rozhodnutí a záujmu o služby spojené so zabezpečením splátok úveru. Opätovne sa stotožnila s hodnotením a tiež právnym posúdením vo vzťahu k Zmluve o zabezpečení splátok úveru, resp. Zmluve o doplnkovej službe a v nej dohodnutej odmene, tiež pokiaľ ide o správnosť RPMN. Ďalej mala za to, že súd prvej inštancie vec správne právne posúdil, pričom v rámci odôvodnenia vychádzal primerane zo svojich úvah a primerane tomu aj zo súdnej judikatúry. Navrhla, aby odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny a žalobkyňi priznal náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

10. Žalovaný sa k podanému vyjadreniu žalobkyne nevyjadril.

11. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (ustanovenie § 34 C.s.p., preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 379 a nasl. C.s.p., bez nariadenia pojednávania (ustanovenie § 385 C.s.p. a contrario) tým, že miesto a čas vyhlásenia rozhodnutia oznámil na úradnej tabuli súdu Krajského súdu v Prešove a na jeho webovej stránke najmenej 5 dní vopred a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

12. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

13. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte porušením práva na spravodlivý proces, inou vadou v konaní, nesprávnym skutkovým zistením a nesprávnym právnym posúdením veci, teda, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II. ÚS 78/05).

14. Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančným súdom, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

15. V zhode so súdom prvej inštancie, ani odvolací súd v predmetnej veci nemal pochybnosti o tom, že predmetný vzťah medzi žalobkyňou a žalovaným je vzťahom spotrebiteľským. Na predmetný právny vzťah je preto potrebné aplikovať ustanovenia, ktoré sa vzťahujú na ochranu spotrebiteľa v zmysle ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, ako aj ustanovenia zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoSÚ“).

16. Žalovaný v podanom odvolaní vzniesol námietku premlčania. V tejto súvislosti odvolací súd konštatuje, že na takto podanú námietku nebolo možné v rámci odvolacieho konania prihliadnuť. Námietka odvolania je prostriedkom procesnej obrany, ktorú mal žalovaný možnosť uplatniť už v konaní na súde prvej inštancie, avšak tak neurobil. Námietka premlčania bola žalovaným podaná oneskorene, a teda pre rozhodovanie odvolacieho súdu bola bezpredmetná. Navyiac, odvolací súd poukazuje na to, že z obsahu odvolania žalovaného nijako nevyplývajú žiadne skutočnosti, ktoré by mu bránili už v rámci konania na súde prvej inštancie vzniesť uvedenú námietku, preto nemožno vznesenie námietky v rámci odvolacieho konania považovať ani ako novoty v odvolacom konaní. Z uvedeného dôvodu odvolací súd v súlade s ust. § 366 C.s.p. na námietku premlčania neprihliadol.

17. K námietke žalovaného týkajúcej sa vyjadrenia konečného termínu splatnosti, odvolací súd uvádza, že tento termín musí byť v zmluve uzatváranej so spotrebiteľom vyjadrený výslovne (deň, mesiac, rok) a nemožno ho vyvodzovať z ďalších zmluvných náležitostí, napr. z počtu splátok úveru. Počet splátok a výška splátok predstavujú samostatné zmluvné náležitosti, ktoré nemožno súčasne stotožňovať s absentujúcim údajom o konečnom termíne splatnosti úveru. Žalovaný poukazuje na to, že ZoSÚ v ust. § 9 ods. 2 písm. f) používa pojem termín, nie pojem dátum, avšak s týmto argumentom žalovaného sa nie je možné stotožniť, nakoľko ak by zákonodarca pod konečnou splatnosťou myslel len stanovenie počtu týždenných splátok, tak by uvedené ustanovenie nezakomponoval do zákona, ale pre posúdenie určenia končného termínu splatnosti by si vystačil len s náležitosťou upravenou v ust. § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ - počtom splátok. Počet splátok tak nemožno stotožniť s konečnou splatnosťou úveru, a preto pri ust. § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ iný výklad než ten, že konečná splatnosť úveru musí byť určená dátumovo neprichádza do úvahy.

18. Žalovaný vo vyššie uvedenej súvislosti poukázal aj na rozsudok Súdneho dvora C-42/15 zo dňa 09.11.2015, k čomu odvolací súd poukazuje na priamy účinok smerníc. Otázka priameho účinku smerníc sa vo všeobecnosti v podstate týka vymedzenia podmienok, za ktorých vnútroštátne orgány môžu určitú normu práva Únie aplikovať priamo, bezprostredne, na prípad, ktorý riešia. Vzhľadom na existenciu ustálenej judikatúry Súdneho dvora EÚ na otázku priameho účinku smerníc v spore medzi jednotlivcami (v tomto konkrétnom prípade veriteľ verzus spotrebiteľ) v zásade platí zákaz horizontálneho priameho účinku spočívajúci v tom, že žiadne ustanovenie smernice zaručujúce jednotlivcovi práva alebo ukladajúce povinnosti ako také sa nemôže použiť v rámci sporu, v ktorom stoja proti sebe výhradne jednotlivci. Z uvedeného vyplýva, že priamy účinok je tak v zásade možný len v spore medzi jednotlivcom a štátom, kedy sa jednotlivец dovolá svojho práva vyplývajúceho zo smernice priamo voči štátu ako subjektu zodpovednému za nesprávne implementovanie smernice. ZoSÚ v § 9 ods. 2 presne definuje, aké náležitosti, okrem všeobecných (§ 43 Občianskeho zákonníka), musí spotrebiteľská zmluva obsahovať. Tak explicitne presné ustanovenie akým je ustanovenie § 9 ods.2 písm. f) ZoSÚ cez prizmu eurokonformného výkladu nemožno ignorovať a tolerovať absenciu termínu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Termín konečnej splatnosti v zmluve uvedený nie je a tento nemožno určiť ani na základe ostatných údajov uvedených v zmluve, keďže v zmluve je uvedený len počet splátok, periodicita splácania, absentuje však uvedenie dátumu prvej splátky. Keďže nie je zrejмый dátum počiatku povinnosti splácania úveru, nemožno určiť ani jeho konečnú splatnosť. Termín konečnej splatnosti úveru musí byť spotrebiteľovi známy najneskôr v čase, kedy vstupuje do zmluvného vzťahu. V opačnom prípade by sa minulo účinku ust. § 9 ods. 2 ZoSÚ účinného v čase uzatvorenia zmluvy, ktorého cieľom bolo zabezpečiť, aby bol spotrebiteľ v potrebnom rozsahu informovaný o základných skutočnostiach týkajúcich sa zmluvného vzťahu už v čase jeho vzniku.

19. K námietke žalovaného týkajúcej sa správnosti uvedenia celkovej čiastky a RPMN, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie správne vyhodnotil, že Zmluva o zabezpečení splátok úveru je zmluvou akcesorickou k Zmluve o spotrebiteľskom úvere, a teda aj poplatok za garantovanú službu v nej zahrnutý mal byť započítaný do celkových nákladov predmetného spotrebiteľského úveru ako poplatok spojený s poskytnutím úveru. Keďže takýto poplatok nebol zahrnutý do výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa za predmetný úver, nebola splnená ani podmienka v ust. §9 ods. 2 písm. j) ZoSÚ, teda ako správne konštatoval súd prvej inštancie, nebola správne uvedená celková čiastka, ktorú musí žalobkyňa ako spotrebiteľ zaplatiť žalovanému.

20. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie správne predmetný úver za bezúročný a bez poplatkov, a správne zaviazal žalovaného na vydanie bezdôvodného obohatenia žalobkyni vo výške 327,05 Eur (rozdiel medzi sumou zaplattenou žalobkyňou a sumou poskytnutého spotrebiteľského úveru) a správne zaviazal žalovaného aj na zaplattenie úroku z omeškania v stanovenej výške 5% ročne z dlžnej sumy od 11.10.2017.

21. Vo vzťahu k Zmluve o zabezpečení splátok úveru odvolací súd uvádza, že žalobkyňa nemala možnosť participovať na vytvorení formulárovej zmluvy a nepochybne je z hľadiska informovanosti a vyjednávacej pozície slabšou stranou.

22. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie správne uviedol, že Zmluva o zabezpečení splátok úveru predstavuje akcesorickú zmluvu nadväzujúcu na úverovú zmluvu a preto nemôže byť vylúčená zo súdneho prieskumu. Ďalej poukazuje na to, že spätosť predmetných zmlúv je daná tým, že v prípade neuzavretia Zmluvy o spotrebiteľskom úvere by bolo bezpredmetné uzatvárať Zmluvu o zabezpečení splátok, keďže bez poskytnutia úveru by ani neexistovala povinnosť žalobcu plniť dlh zo zmluvy o úvere v splátkach. Z uvedeného dôvodu takáto zmluva preto podlieha prieskumu súdu podľa § 53 Občianskeho zákonníka, keďže táto „služba“ nie je hlavným predmetom plnenia, pričom cieľom zákonodarcu nebolo vylúčiť z preskúmania z hľadiska neprijateľnosti vedľajšie zmluvné cenové dojednania, a to najmä s ohľadom na skutočnosť, že nie je výnimočnou situáciou, kedy sa dodávatelia práve ich netransparentným zakomponovaním do formulárových spotrebiteľských zmlúv snažia získať neprímeraný majetkový prospech od spotrebiteľov. Z uvedeného dôvodu súd prvej inštancie správne preskúmal aj Zmluvu o zabezpečení splátok úveru a správne vyhlásil aj neprijateľnosť zmluvných podmienok tak v Zmluve o zabezpečení pohľadávok, ako aj v samotnej Zmluve o spotrebiteľskom úvere, nakoľko tieto ustanovenia spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach oboch zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa.

23. K námietke nepreskúmateľnosti rozsudku prvej inštancie odvolací súd uvádza, že nepreskúmateľným je iba také rozhodnutie, ktorého právne závery sú v extrémnom nesúlade s vykonanými skutkovými zisteniami, resp. tieto právne závery v žiadnej možnej interpretácii z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia nevyplývajú. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami súdu pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi súdu na strane druhej. Za daného stavu potom odôvodnenie napadnutého rozsudku rešpektuje kautely určujúce minimálnu mieru racionality a konzistencie skutkovej a právnej argumentácie, teda je preskúmateľné.

24. Odvolací súd ďalej poukazuje na to, že správne výroku vo veci samej zodpovedá aj správny výrok o trovách konania.

25. Na základe vyššie uvedeného odvolací súd v zmysle § 387 C.s.p. rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu ako vecne správny potvrdzuje.

26. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 255 ods. 1 C.s.p. v spojení s ust. § 262 ods. 2 C.s.p.. Keďže žalovaný v odvolacom konaní nebol úspešný, odvolací súd priznal náhradu trov odvolacieho konania úspešnej žalobkyni v rozsahu 100%. O výške priznanej náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením vydaným súdnym úradníkom po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí (§262 ods. 2 C.s.p.).

27. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).